

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619201194
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8619201194.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v právnej veci žalobkyne U. X., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX/XX, XXX XX T., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov proti žalovanému B. N. F., a.s., so sídlom Z. XXXX/XXX, XXX XX P., C.: XX XXX XXX, zastúpenému Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, o zaplatenie 1 987,90 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 1 987,90 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 987,90 eura od 12.7.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyni priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 119 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou zo dňa 1.7.2019 domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 987,90 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným uzavrela dňa 24.2.2012 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej predmetom bolo poskytnutie jej sumy 1 700 eur na bezúčelovo. Podanie žaloby vyplýva zo skutočnosti, že úver je ex lege považovaný za bezúročný a bez poplatkov, pretože Zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a takýto dôsledok predpokladá § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. (ďalej len „ZoSÚ“) v písm. a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Adresa veriteľa v zmluve uvedená je, ale nie je v nej osobitný článok o možnosti podať sťažnosť a komu ju adresovať, pričom zákon obe tieto náležitosti oddelil do samostatných ustanovení a z toho dôvodu ich nie je možné stotožňovať. Termín konečnej splatnosti sa v Zmluve preukázateľne nenachádza, obsahuje iba dobu splatnosti úveru. RPMN v Zmluve určená nie je. Spôsob uvedenia veriteľom „od 31,0 do 32,2 %“ znamená, že presnú sumu nepozná ani on sám. Uvedené rozpätie dáva na výber 13 možných hodnôt. Rozpis splátok sa v Zmluve opäť

nenachádza a pokiaľ veriteľ bude mať tendenciu operovať poukazom na rozsudok Biróová, akcentuje na 2. výrok tohto rozsudku s dovetkom, že Zmluva neumožňuje klientovi poznať začiatok a koniec splácania úveru. Ročná úroková sadzba 27,56 % uvedená v Zmluve preukazuje, že v danom prípade ide o zjavnú úžeru. Priemerná úroková miera z nových obchodov - spotrebiteľských úverov, prezentované NBS, bola v rozhodnom období uzavretia zmluvy následovná: Obdobie 2/12. splatnosť nad 5 rokov - 14,25 % p.a., pričom cituje z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 26/2011, z 26.4.2012. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že úroková sadzba uvedená v predmetnej Zmluve presahuje priemer na trhu 2 - násobne, čo nezodpovedá zákonom vyžadovanému prístupu dodávateľa k spotrebiteľovi s odbornou starostlivosťou a konania v súlade s dobrými mravmi. Spolu žalovanému zaplatila sumu 3 687,90 eura, čím tento od nej prijal sumu 1 987,90 eura bez právneho dôvodu.

2. Dňa 11.7.2019 súd doručil žalovanému žalobu žalobkyne, ku ktorej sa žalovaný vyjadril elektronickým podaním zo dňa 19.7.2019. Vo vyjadrení žalovaný uviedol, že so žalobou nesúhlasí, popiera tvrdenia žalobkyne a zastáva názor, že žalovaná úverová zmluva obsahuje všetky povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Závazkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011). Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobkyňa teda uhradzovala jednotlivé mesačné splátky
6Csp/64/2019

-3-

na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobkyňou len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky), b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobkyne oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami, c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobkyňu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobkyňa sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazala k povinnosti platiť žalovanému mesačne splátky úveru, d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom žalobkyne - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobkyne, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ňou a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j. aby preukázala, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že jej vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nepreukázala, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobkyne nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobca plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúčinnú a ani bez poplatkov. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúčinnú a bez poplatkov je tvrdená len samotnou žalobkyňou. Žalobkyňa toto svoje tvrdenie nepreukázala žiadnym konkrétnym

rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzavretá dňa 24.2.2012 je bezúročná a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotnou žalobkyňou bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Žalovaný sa podporne bráni voči uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aj námietkou premlčania v zmysle ust. § 100 ods. 1) v spojitosti s ods. 2 Občianskeho zákonníka o premlčaní majetkových práv žalobkyne. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyňi známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela, koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať (obdobne Ro NS SR, sp. zn. 1 Cdo 67/2011 a uznesenie NS SR z 10.1.2018 sp. zn. 3Cdo/169/2017). Žalobkyňa uhradila splátku istiny na úverovej zmluve dňa 9.1.2015. S ohľadom na vyššie uvedené, nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 9.1.2017 premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote (žaloba podľa uvedeného dátumu bola súdu doručená dňa 2.7.2019). Výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená

6Csp/64/2019

-4-

korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový úver vyplatený na bežný účet žalobkyne. Žalobkyňa len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedla výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospela. Pokiaľ výpočet realizovala prostredníctvom internetových kalkulačiek, je potrebným uviesť, že tieto obsahujú len polička na základné údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Žalovaný zastáva názor, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter (uvedené priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN, sú uvedené priamo v texte úverovej zmluvy. Medzi zaslaním úverovej zmluvy na podpis žalobkyňi (24.2.2012) a doručením podpísaného vyhotovenia späť žalovanému (2.3.2012), kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, uplynulo niekoľko dní. Žalovaný mal záujem poskytnúť žalobkyňi korektne pravdivú a reálnu hodnotu RPMN, preto ju uviedol v možnom rozmedzí od 31,0 % do 32,2 %, pričom po zaslaní finančných prostriedkov bola žalobkyňi konkrétna hodnota RPMN oznámená. Dátum čerpania úveru pri uzatváraní úverovej zmluvy teda nebol úplne nejasný, bol obmedzený lehotou poskytnutou žalovaným žalobkyňi pre vrátenie podpísanej zmluvy. Konkrétna hodnota RPMN v rozmedzí 1,2 % bola závislá iba na tom, ako bude žalobkyňa sama vyvíjať iniciatívu a doručí ňou podpísaný originál úverovej zmluvy žalovanému. Na základe uvedeného mala možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o úvere s RPMN vo výške maximálne 32,2 % uzatvorí alebo nie. Uvedené rozpätie žiadnym spôsobom žalobkyňu nezavádza. Navyše suma, ktorú žalobkyňa celkom zaplatí, bola v zmluve uvedená presnou sumou ako celková čiastka splatná spotrebiteľom, a teda žalobkyňa mala k dispozícii súhrn informácií, na základe ktorých sa mohla kvalifikovane rozhodnúť. Žalovaný preto považuje takto uvedenú hodnotu RPMN za dostatočne určitú, ktorá poskytla žalobkyňi kvalifikované a objektívne porovnanie úrovne jednotlivých spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalobkyňi jednoznačne jasné a zřejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalovaný zato, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f). Pokiaľ ide o splnenie náležitosti v § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie adresy predávajúceho, žalovaný dáva do pozornosti, že predmetom žalovanej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bolo poskytnutie bezúčelového úveru, ako uvádza položka č. 35 úverovej zmluvy. Žalovaný teda nepreplácal kúpnu cenu formou úveru žiadnemu predajcovi, preto uvedenie adresy neexistujúceho predávajúceho nie je nemožné. Pokiaľ mala žalobkyňa záujem podávať reklamáciu

alebo sťažnosť, mohla sa obrátiť priamo na žalovaného ako poskytovateľa úveru, ktorého adresa je uvedená hneď v úvode pod názvom Úverová zmluva. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy (24.2.2012) nebolo ešte platné a účinné nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré by upravovalo maximálnu výšku odplaty za poskytnutý úver. Jedinú úpravu výšky odplaty upravoval len 6Csp/64/2019

-5-

§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy). Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistík uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách radovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Výška odplaty, ktorú súdy akceptujú, je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalovaný má však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku odplaty do 2,5 násobku priemeru úrokových sadziieb bánk. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Na pojednávaní dňa 19.11.2019 sa nezúčastnil právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil podaním zo dňa 15.11.2019 z dôvodov hospodárnosti konania. Súhlasil, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti. Súd v zmysle § 180 CSP spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to s úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.2.2012, platobnou históriou, priemernými úrokovými mierami z úverov r. 2012 a zistil tento skutkový stav:

5. Z Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že žalovaný dňa 24.2.2012 poskytol žalobkyni úver vo výške 1 700 eur a celková čiastka splatná žalobkyňou bola uvedená vo výške 3 870,72 eura. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,57 eura v počte splátok 84 s ročnou úrokovou sadzbou 27,56 %, RPMN od 31,0 % do 32,2 %, priemernou hodnotou RPMN 18,77 %. V zmluve nie je uvedený termín splatnosti splátok a lehota splatnosti je uvedená 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.

6. Z platobnej histórie - prehľadu transakcií na účte žalobkyne od 1.4.2010 do 28.5.2019 je zrejmé, že žalobkyňa zaplatila žalovanému na poskytnutý úver sumu 3 687,90 eura, poslednú splátku dňa 28.2.2019.

7. Z priemerných úrokových mier z úverov roku 2012 súd zistil, že priemerná úroková miera z nových obchodov za mesiac február 2012 pre spotrebiteľské a ostatné úvery bola vo výške 14,25 %.

8. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní uviedol, že zmluva, ktorou bol poskytnutý žalovaným úver žalobkyni, vykazuje také nedostatky, ktoré odôvodňujú záver o tom, že úver má byť považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Jednak v zmluve nie je správne uvedená výška RPMN, k čomu doložil dôkaz o tom, že ozajstná výška RPMN je 35 % ročne, čo znamená, že ani v rozsahu, ktorý bol uvedený v zmluve, sa nedokáže do tohto rozmedzia vtesnať. Pokiaľ je RPMN uvedená ako rozsah, že je tam možnosť trinástich

6Csp/64/2019

-6-

rôznych hodnôt, tak ani jedna z týchto nie je presne určená. To znamená, že nie je úplne zrejmé, aká hodnota RPMN je a v zásade to nevedel ani veriteľ v čase, kedy poskytoval úver. Ďalej namietal, že v zmluve nie je uvedená lehota konečnej splatnosti. Jednak preto, že neviduje dátum k tomu, aby bolo hneď na prvý pohľad zrejmé, aké je rozmedzie splatnosti úveru a kedy bude viesť daný dlžník, že už nebude viazaný týmto zmluvným vzťahom. Zároveň nie je možné sa k tomuto dátumu dopracovať na základe informácií, ktoré zmluva ponúka, pretože nie je uvedená ani splatnosť prvej mesačnej splátky,

t.z., že nie je možné si ani odpočítať, od ktorého dátumu vôbec tých 84 mesiacov má plynúť. Čo sa týka celkovej odplaty, ktorá bola uvedená chybné tak, ako sme uviedli v našom vyjadrení, a to dokonca o 300 eur menej, poukázal na to, že podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do celkovej odplaty zarátava aj poistné, ak bolo súčasťou zmluvy alebo ak jeho uzavretie malo za následok úpravu podmienok poskytnutia úveru tak, ako boli dohodnuté. To znamená, že pokiaľ sa žalovaný odvoláva na bod 52 tejto zmluvy, t.z., že išlo o balíček Prémium poistenia tohto úveru v prípade dlhodobej pracovnej neschopnosti alebo straty pravidelného príjmu vo výške 3,49 eura mesačne, nie je zrejmé len z tejto jednej zmluvnej podmienky, či už sa táto hodnota nachádza v mesačnej splátke alebo nie, pretože táto podmienka nie je koncipovaná ako možnosť výberu, je už predtlačená. To znamená, že je úplne zrejmé, že dlžník nemal v danom prípade možnosť voľby. Podpísal zmluvu tak, ako mu bola predložená. Ak si teda veriteľ zaumienil, že poskytuje úver za týchto podmienok, ak sa pristupuje k poisteniu úveru Prémium, tak potom táto hodnota mesačnej splátky má byť celá zarátavaná do celkovej odplaty, t.z., že v danom prípade nebola splnená podmienka, ktorá sa uvádza v zákone, že popri RPMN je potrebné uviesť aj celkovú čiastku, ktorá sa platí spotrebiteľom nad poskytnutú istinu. Táto bola uvedená chybné. Podľa jeho názoru došlo aj k úžernému konaniu zo strany žalovaného z dôvodu 100 % navýšenia odplaty oproti priemeru na trhu. Čo sa týka námietky premlčania, ktorú vzniesol žalovaný, ten ju bližšie nešpecifikoval. Nie je možné stotožňovať objektívnu a subjektívnu premlčaciu dobu pri vedomosti o tom, či daný úver už je preplatený alebo nie. Námietka premlčania v danom prípade nie je dôvodná. Občiansko-právne kolégium KS v Prešove dalo jednoznačné stanovisko k tomu, že nie je možné vyžadovať od dlžníka vedomosť aplikácie predpisov na ochranu spotrebiteľa tak, aby vedel posúdiť obsah týchto zákonných ustanovení. Samotný obsah podmienok, ktoré sú uvedené v písmenách a) až y) § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nemusí byť dlžníkovi známy a dlžník nemusí presne vedieť, ako sa to v danej zmluve má prejavovať. To presne musí vedieť veriteľ a ten do dnešného dňa odmieta priznať, že pochybil a v danom prípade nemôže takúto vedomosť a dôkazné bremeno prenášať na daného dlžníka. To znamená, že až keď sa žalobkyňa dozvedela od svojho právneho zástupcu o tom, že plní bez právneho dôvodu, vtedy začala plynúť subjektívna premlčacia doba, dovtedy platila splátky.

9. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobkyňa pri uzavretí úverovej zmluvy vystupovala ako fyzická osoba - nepodnikateľ a žalovaný je spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaný bol od uzavretia zmluvy dňa 24.2.2012 v postavení dodávateľa a žalobkyňa v postavení spotrebiteľa. Predmetná úverová zmluva je preto v zmysle § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka zmluva spotrebiteľská. Súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné

6Csp/64/2019

-7-

podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

10. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

14. Podľa § 1 ods. 2 cit. zákona, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa § 9 ods. 2 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho,

6Csp/64/2019

-8-

či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského

6Csp/64/2019

-9-

úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezodôvodným obohatením.

20. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a ktosa na jeho úkor obohatil.

21. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (24.2.2012), ktoré súd citoval vyššie, vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver, pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí

v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov a § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Súd preskúmal predmetnú úverovú zmluvu a je na rozdiel od žalovaného toho názoru, že úver, ktorý bol žalobkyni poskytnutý, je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení bezúročný a bez poplatkov.

23. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany dňa 24.2.2012 uzatvorili úverovú zmluvu č. 4202088440, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1 700 eur. Žalobkyňa sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v pravidelných mesačných splátkach vo výške 49,57 eura v počte splátok 84 s ročnou úrokovou sadzbou 27,56 %, RPMN od 31,0 % do 32,2 %, priemernou hodnotou RPMN 18,77 %. V zmluve nie je uvedený termín splatnosti splátok a lehotá splatnosti je uvedená 84 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Vychádzajúc z obsahu predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva neobsahuje uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pri výpočte ktorej žalovaný mal uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Úverová zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý bol v čase uzatvárania zmlúv obligatórnou náležitosťou. V úverovej zmluve sa takýto podrobný údaj nenachádza, zmluva dokonca neobsahuje ani termín súhrnej splátky a už vôbec nebol tento údaj obsiahnutý v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy v tom čase predpisoval vyššie uvedené údaje, tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné obchodné podmienky či iné listiny. Nepostačuje teda, ak je uvedená len suma predstavujúca súhrn splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dojednanie mesačnej splátky je tak neurčité a nezrozumiteľné. Dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. je, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného súd teda považuje úver zo zmluvy o úvere zo dňa 24.2.2012 za bezúročný a bez poplatkov.

24. Za situácie, že predmetná úverová zmluva je súdom považovaná za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie základných zákonných náležitostí a ak žalobkyňa na predmetnom úvere zaplatila aj tieto úroky a poplatky, ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného z titulu zaplatenia sumy bez právneho dôvodu. Preto súd zaviazal žalovaného vo výroku I. rozsudku vrátiť žalobkyni sumu 1 987,90 eura, o ktorú žalobkyňa na predmetnom úvere z titulu úrokov a poplatkov zaplatila viac (3 687,90 eura - 1 700 eur).

25. Čo sa týka podporne vznesenej námietky žalovaného ohľadne premlčania nároku, súd je toho názoru, že táto námietka je nedôvodná. Názor žalovaného, že žalobkyni sa premlčal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia dňa 9.1.2017, t.j. dva roky po 9.1.2015, nie je ničím odôvodnený, vtedy dokonca nedošlo ani k splátke poskytnutej istiny a aj ak by to tak bolo, tento názor žalobcu by nebol správny. Tu súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1960/1999 zo dňa 26.9.2001, kde v tomto rozsudku najvyšší súd uviedol, že pokiaľ strana vznesie námietku premlčania, má to doložiť dôkazmi a jasne odôvodniť, kedy začala plynúť premlčacia doba, kedy skončila a čo spôsobilo jej vznik a skončenie. Žalovaný týmto spôsobom námietku premlčania nezdôvodnil.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 20/2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Žalobkyňa si uplatnila proti žalovanému okrem istiny aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 987,90 eura od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia. Pretože žalovaný svoj dlh žalobkyni včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobkyni priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj požadovaný úrok z omeškania vo výroku I. rozsudku od 12.7.2019, nakoľko žaloba bola žalovanému doručená dňa 11.7.2019.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

32. Žalobkyňa bola v konaní oslobodená od platenia súdneho poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2, písm. u) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 vyššie citovaného zákona vznikla poplatková povinnosť neúspešnému žalovanému, preto súd zaviazal žalovaného vo výroku III. rozsudku na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 119 eur podľa položky 1a Sadzobníka súdnych poplatkov (6 % zo sumy 1 987,90 eura).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.